

ΘΕΑΤΡΟΝ ΣΥΓΓΡΟΥ ΚΑΙ ΛΑΣΣΑΛ

Λοιπόν δὲν ὑπάρχει δευτέρα γνώμη. Ὁ τύπος ὅστις ἔχει καθήκον περὶ πάντων νὰ μεριμνᾷ, ὁμοφώνως ἀπεφάνθη, ὅτι, ἀφοῦ ἡ ἐπιτροπὴ ἡ συγκειμένη ἐξ ἀξιολόγων καὶ ἐμπείρων μηχανικῶν ἐγνωμοδότησεν, ὅτι ὑπάρχει κίνδυνος εἰς τὸ Νέον Θέατρον, ἐνόσω δὲν λαμβάνονται τ' ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ἀσφάλειαν μέτρα, πρέπει νὰ κλεισθῇ τοῦτο, ἀδιάφορον ἐὰν ζημιωθῶσι τὰ συμφέροντα τῶν θεατρωνῶν, τοῦ κ. Συγγροῦ δηλαδὴ καὶ τοῦ συνεταίρου κ. Λασσάλ.

Καὶ θὰ ἦτο σκάνδαλον ἀληθὺς, ἂν ἡ Κυβέρνησις, ἥτις χάριν τῆς ἀσφαλείας τῶν ἄλλων καὶ πρὸς ἀποσόβησιν κινδύνου προβληματικῶς ἴσως ἐνίοτε προβαίνει διὰ τῶν ὀργάνων τῆς ἀνηλεῆς εἰς τὴν κατεδάφισιν τοῦ ὡς ἐτοιμορρόπου κρινομένου οἰκίσκου πτωχοῦ τινος πολίτου, ἐπέτρεπε νὰ ἐξαισίουθῇ ἀπειλῶν τὴν κοινωνίαν μὴς σοβαρὸς κίνδυνος μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ μὴ τυχὸν ἐλαττωθῇ τὸ μέρισμα, ὅπερ ἀδελφικῶς διανέμονται οἱ κκ. Συγγρὸς καὶ Λασσάλ, εὐδοκοῦντες ἐν τῇ γενναιοτήτι των νὰ παρέχῃσι καὶ τινα ψυχία ἐλέους εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν, διὰ νὰ καλύπτηται ἡ ἐπικερδὴς ἐπιχειρήσις των εὐπροσώπως μὲ τὸ ἅγιον πρόσχημα τῆς φιλάνθρωπίας.

Πρέπει λοιπόν νὰ κλεισθῇ τὸ Θέατρον αὐτό, τὸ ὑπὸ οἰωνοὺς ἀπαισιωτέρους ἐγκαινισθὲν καὶ λειτουργοῦν· πρέπει νὰ κλεισθῇ αὐτὸ τὸ Θέατρον ἀπὸ τοῦ ὁποίου σκαιῶς καὶ ἀγροίκως ἀπεκλεισθῇ μέγα μέρος τῆς κοινωνίας διὰ τῶν δρακοντείων διατάξεων τοῦ κ. Συγγροῦ καὶ τοῦ κ. Λασσάλ, εἰς τὸ ὅποιον ἕνεκα τῆς ἐπικρατησάσης ἰουδαϊκῆς γλισχρότητος περὶ τὴν κατασκευὴν του ἐγένετο τὸ οἰκητήριον τῆς περιπνευμονίας, τὸ Θέατρον αὐτὸ εἰς τὸ ὅποιον ὅταν βρέχῃ εἰσρέουσιν ἀκράτητα τὰ ὕδατα τοῦ ὑετοῦ, χωρὶς ὅμως ἐν ἀνάγκῃ νὰ δυνηθῶσι νὰ σβέσωσι τὴν πυρκαϊάν, ἥτις ἐνεδρεῖ νὰ ἐκραγῇ καὶ νὰ καταστήσῃ πολυάριθμα θύματα. Πρέπει νὰ κλεισθῇ τὸ Θέατρον αὐτό, ἐνόσω οἱ συνεταρισθέντες διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτοῦ σκαιότατα περιφρονοῦντες τὴν κοινὴν ἀπαίτησιν δὲν φροντίζουν νὰ εἰσκαγάγῃσι τὰς ὑπαγορευομένας παρὰ τῆς φρονήσεως βελτιώσεις πρὸς πρόληψιν παντὸς κινδύνου.

Ἐὰν μίαν ἡμέραν ἀντηγήσωσι γόοι καὶ κοπετοὶ θυμάτων ἐὰν εὐρεθῶσιν αἰφνης οἰκογένεια ὀρφαναί, ἐὰν ἐξαχθῶσιν ἀπὸ τῶν συντριμμάτων πτώματα μὲ πυρίκαυστα μέλη, ὁ ἐρίτιμος πολίτης κ. Συγγρὸς θ' ἀποσυρθῇ εἰς τὴν παρὰ τὰ Ἀνάβρυτα ἑπαυλὶν του διὰ ν' ἀναπαυθῇ ἐκ τῆς προσκαίρου συγκινήσεως, ὁ δ' ἐρίτιμος ἐργολάβος κ. Λασσάλ θὰ μεταβῇ εἰς Παρισίους, ἐὰν τυχὸν δὲν ὑπάρχῃ λόγος κωλύων αὐτῷ τὴν ἐπάνοδον, ἀφίνων ἐξόπισθὲν του πᾶσαν ἀνάμνησιν καὶ πᾶσαν τυχὸν κυκλοφοροῦσαν εἰς βάρος του συναλλαγματικὴν.

Πρέπει νὰ προτιμηθῇ τὸ κοινὸν συμφέρον ἀπέναντι οἷας δὴποτε προτιμήσεως ἢ ἀδυναμίας. Οἱ περὶ τὸν κ. Συγγρὸν ἀσεβῶς προσβάλλουσι καὶ ἀναφέρουσι προκειμένου περὶ τοῦ νέου Θεάτρου τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλέως. Ἄλλ' ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων δὲν ἔχει ἀπόλυτον τὴν ἀνάγκην τοῦ κ. Συγγροῦ καὶ τοῦ κ. Λασσάλ διὰ τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ ψυχαγωγίαν καὶ τὸ ἀνάκτορόν του εἶνε ἀρκετὰ εὐρὺ, ὥστε νὰ περιλάβῃ καὶ ἐν μικρὸν θέατρον προωρισμένον εἰδικῶς διὰ τὴν τέρψιν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος καὶ τῶν αὐλικῶν του.

Τὸ Θέατρον αὐτὸ πρέπει νὰ κλεισθῇ. Διὰ τοῦ μέσου τούτου μάλιστα παρέχεται εὐκαιρία, ὅπως δικαιολογηθῇ ἡ θρυλλομένη ἀπονομή τοῦ Μεγαλοσταύρου εἰς τὸν γενναιοπάροχον κ. Συγγρὸν, ἥτις ἄλλως θὰ ἦτο ὀπωσοῦν δύσκολον νὰ εὕρῃ διαρκὴ δικαιολογίαν. Συνκινῶν ὁ κ. Συγγρὸς νὰ κλείσῃ τὰς θύρας τοῦ Θεάτρου του ἐπὶ τινὰ χρόνον, καὶ μὴ ἀπολαμβάνων κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο εἰμὴ τὰ ἐνοίκια τῶν μαγαζείων του, ἕως ὅτου νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ θέατρόν του ὅλαι αἱ τροποποιήσεις αἱ ἐξασφαλίζουσαι τοὺς θεατὰς ἀπὸ τοῦ πολὺ ἐνδεχομένου κινδύνου πυρκαϊᾶς, δικαιούται ν' ἀνακηρυχθῇ εὐεργέτης καὶ νὰ τιμηθῇ διὰ τοῦ ἀνωτάτου τῶν παρασῆμων ὡς σωτὴρ τῶν ὑπάρξεων, ἃς διὰ τῆς συγκαταβάσεώς του ταύτης σώζει ἀπὸ τοῦ ὀλέθρου.

Ἀξενόμοι

- Εἶμαι κρυολογημένη, γιὰτρέ μου.
- Θὰ πῆγες ἀπὸ Θέατρο;
- Ὅχι· ἀπ' ἐξῶ πέρασα.
- Τὸ ἴδιο κάνει.

Εἰς τὸν Συγγρον

Νομίζω εἶνε δίκαιον καὶ εὐλογον συνάμα, ἀφοῦ φρικτὰ μᾶς σταύρωσις μ' αὐτὸ τὸ θέατρό σου καὶ τὴν ψυχὴν μας ἐθράλες γιὰ ἓνα τέτοιο πρᾶγμα νὰ σταυρωθῇς τώρα καὶ σὺ σὺ ... Μεγαλόσταυρό σου.

Μαῦρος Τάτος

ἸΝΔΙΚΑ

Ἀρχαῖος σοφὸς Ἰνδὸς ἔγραψεν :

«Ὅστις δίδωσι μὲν πολλὰς βοῦς, ἀρπάζει δὲ μίαν οὐτος κολάζεται· κάλλιον γὰρ ἐστὶ τὸ μὴ ἀρπάζειν μίαν βοῦν ἢ τὸ δίδοναι πολλὰς.»

Ἀλλὰ τί θὰ ἔλεγεν ὁ Ἰνδὸς σοφὸς περὶ ἐκείνων, οἵτινες ἀρπάζουσι μὲν πολλὰς βοῦς, δίδουσι δὲ μίαν, καὶ ταύτην πρὸς κερδοσκοπίαν;